

Internet nije sigurno mjesto

Sandra živi u Zagrebu. Ima 11 godina. Svoje slobodno vrijeme provodi na računalu, upoznajući nove prijatelje. Sandrini roditelji su često odsutni. Dopisivanje i upoznavanje novih ljudi Sandri je zabavno.

Jednog utorka Sandra je došla kući iz škole, sjela za računalo i vidjela novu poruku. Poruka je bila od njenog novog prijatelja Darka. Darko joj je napisao da je zaljubljen u nju i predložio sastanak. Prihvatila je poziv. Odlučila je da neće ništa reći roditeljima. Idući petak, oko 22:00h, javio se Darko: „Bok Sandra, sutra ću čekati ispred zgrade. Jesi za?“ Sandra je pristala. Oko 16:00 h roditelji su joj bili na poslu. Sandra im je ostavila poruku: „Mama, tata, ja sam otišla kod Ane. Radimo neki projekt za hrvatski. Ne znam kad ću doći.“ Potom je izašla pred zgradu, a tamo je bio gospodin star tridesetak godina. Sandra ga je upitala: „Jeste li možda vidjeli nekog dječaka moje dobi?“ Gospodin je ljutitim glasom odgovorio: „Pa jesi ti ta Sandra? Ja sam Darko!“ Sandra je bila zbunjena i uplašena, pokušala je pobjeći. Gospodin ju je zaustavio i uhvatio za ruku toliko jako da je Sandra počela vikati: „U pomooć! Nasilnik!“ Gospodin joj je govorio bezobrazne riječi. Sandra je uspjela uzeti mobitel i nazvati mamu. Mama joj se odmah javila, a Sandra je kroz plač izgovorila: „Mama, dođi brzo pred zgradu i zovi policiju!“ Mama je odmah brzo stigla, a zatim pozvala i policiju. Nasilnik je uhićen, a Sandra je sve priznala roditeljima. Zaključila je da jedno vrijeme neće koristiti društvene mreže, te je pronalazila zabavu u nekim drugim aktivnostima i počela se baviti sportom. Trenirala je odbojku.

Po Sandrinoj priči možemo zaključiti da internet nije uopće siguran, te da treba uključiti mjere opreza na društvenim mrežama, ne davati svoje informacije osobama koje ne poznajemo i nikako ne pristajati na sastanak s nepoznatim osobama. I da, roditelji su tu da nas štite, ne trebamo im skrivati ono što nam se događa...

Milka Zuber, 7.b